Td 019_4

Ν αχ, τι γίνηκαν, *αχ*, κι χάθηκαν ι κόσμος οι γιαντρειωμένοι
ν αχ, κι ουδέ στην Πό- στην Πόλ' ν ακούστηκαν κι ουδέ στη Σαλονίκη
ν αχ, μέσα στη στην Ιντιρνόπουλη σιδηρονκάστρο χτίζουν
ν αχ, κι το Θιο Θιο παρακαλεί τον Κύριον προσκυνάει.
Ν αχ, δώσ' μι Θιε Θιε μου τα κλειδιά δώσμι και τ' ανοιχτάρια
ν αχ, ν' ανοίξω το τον παράδοσο να διω γω τις ψυχούλις.
Ν αχ, στην μπάντα μπάντα κάθ'ντι οι άρχοντοι στην μπάντα οι αφεντάδες
ν αχ λαμπάδες κρατούνα στα χέρια τους και όλες σιβησμένες.
Ν αχ, 'πό 'κει που κάθοντ' οι να γιαφτωχοί κιριά κρατούν στα χέρια
ν αχ, κιριά κρατούν αχ στα χέρια τους κι όλα αναμμένα
να κι ι άρχοντας ο τον παρακαλεί κι ι άρχοντας του λέει.
Ν αχ, δώσ' με φτωχέ φτωχέ μου το κερί σ' ν απού 'ναι αναμμένο
ν αχ, και πάρε τη λαμπάδα μου ν απού 'ναι σιβησμένη.
Ν αχ, γιατί α σι δώ- σι δώσω το κερί μ' ν απού 'ναι αναμμένο
ν αχ, θυμάσαι λέει άντα μι σφάλισες την Αποκριά το βράδυ
ν αχ, κι μ'έδωνες τη λάσπη το ψωμί και τον ασβέστη το τυρί
ν αχ, κι έκλαιγαν τα πιδάκια μου σι τούρκικο σοκάκι
ν αχ, κι Τούρκος λέει τα λυπήθηκε τα πήρε κι τ' απόκριψι.

Τι γίνηκαν κι χάθηκαν ι κόσμος οι γιαντρειωμένοι
κι ουδέ στην Πόλ' ν ακούστηκαν κι ουδέ στη Σαλονίκη
μέσα στην Ιντιρνόπουλη σιδηρονκάστρο χτίζουν
κι το Θιο παρακαλεί τον Κύριον προσκυνάει.
Δώσ' μι Θιε μου τα κλειδιά δώσμι και τ' ανοιχτάρια
ν' ανοίξω το τον παράδοσο να διω γω τις ψυχούλις.
Στην μπάντα κάθ'ντι οι άρχοντοι στην μπάντα οι αφεντάδες
λαμπάδες κρατούνα στα χέρια τους και όλες σιβησμένες.
'Πό 'κει που κάθοντ' οι να γιαφτωχοί κιριά κρατούν στα χέρια
κιριά κρατούν στα χέρια τους κι όλα αναμμένα
να κι ι άρχοντας ο τον παρακαλεί κι ι άρχοντας του λέει.
Δώσ' με φτωχέ μου το κερί σ' ν απού 'ναι αναμμένο
και πάρε τη λαμπάδα μου ν απού 'ναι σιβησμένη.
Γιατί α σι δώσω το κερί μ' ν απού 'ναι αναμμένο
θυμάσαι λέει άντα μι σφάλισες την Αποκριά το βράδυ
κι μ'έδωνες τη λάσπη το ψωμί και τον ασβέστη το τυρί
κι έκλαιγαν τα πιδάκια μου σι τούρκικο σοκάκι
κι Τούρκος λέει τα λυπήθηκε τα πήρε κι τ' απόκριψι.